

[Forsvarsministeren]

Christiania. Som det vil være tingets medlemmer bekendt, stadfæstede højesteret østre landsrets dom af 10. februar 1977, hvorefter Christianias beboere tilpligtedes uden varsel at rømme samtlige arealer og bygninger inden for fristadens område. Den 3. februar 1978 anmeldte medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe en forespørgsel vedrørende regeringens hensigter med hensyn til Christiania på baggrund af højesterets dom. Forespørgselsdebatten var som bekendt på tingets dagsorden den 8. februar 1978, og på grundlag af den redegørelse, jeg gav, vedtog folketinget et forslag til motiveret dagsorden, der tog redegørelsen til efterretning og udtrykte tilslutning til regeringens bestræbelser.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på detaljerne i min redegørelse den 8. februar 1978 – den er optrykt i folketingets forhandlinger for folketingsåret 1977–78, sp. 5940–5944 – men blot fremhæve, at det af redegørelsen fremgik, at der formentlig ville gå ca. 2–3 år fra det tidspunkt, inden Christianiaområdet kan anvendes til bebyggelse eller andet formål, og at man efter regeringens opfattelse under visse forudsætninger burde lade den hidtidige benyttelse af området fortsætte indtil dette tidspunkt. Der er således forudsat gennemførelse af en række foranstaltninger med hensyn til de bygnings-, brand- og sundhedsmæssige forhold på området, etablering af et samarbejde mellem forsvarsministeriet og et samarbejdsdueligt Christiania og tilrettelæggelse af planlægningen for området.

Herudover var det også en forudsætning, at der kunne opnås den nødvendige bevilingsmæssige tilslutning til afholdelse af de udgifter, der er forbundet med en fortsat midlertidig beboelse i området.

Efter vedtagelsen af dagsordensforslaget havde regeringen således folketingets tilslutning til, såfremt visse forudsætninger altså opfyldes, at lade Christianias beboere midlertidigt fortsætte benyttelsen af arealerne.

Siden den 8. februar har forsvarsministeriet arbejdet på at opfylde forudsætningerne. Ministeriet opnåede således allerede den 8. marts 1978 finansudvalgets tilslutning til, at der anvendes ca. 0,5 mill. kr. til påbegyndelse af brandsikringen af bygning nr. 9, den såkaldte Fredens Ark, og bygning nr. 31, også kaldet Løvehuset. Efter at gennemgangen af de øvrige bygninger på området var afslut-

tet og planerne for istandgørelsesarbejderne for så vidt angår den tidligere Bådsmadsstrædes kaserne havde været drøftet, forelagde forsvarsrets bygningstjeneste den 19. april planerne for dette område for Københavns kommune, bygningsmyndighederne, til godkendelse.

Herefter fandt forsvarsministeriet det imidlertid rigtigst, at der inden folketingets sommerferie kunne foreligge tilslutning til afholdelse af de udgifter, der er forbundet med driften af området, og finansudvalgets tilslutning forelå den 28. juli 1978.

Den 18. september har Københavns kommune som svar på forsvarsrets bygningstjenestes henvendelse af 19. april tilkendegivet, at man ikke vil modsætte sig, at foranstaltninger af den karakter, som foreslås af bygningstjenesten, gennemføres i hele Christiania. På dette grundlag har jeg den 24. oktober anmodet finansudvalget om tilslutning til afholdelse af udgifter på i alt 6,4 mill. kr. til afhjælpning af de mest åbenbare mangler. Jeg kan samtidig oplyse, at brandsikringen af Løvehuset er færdig, og at arbejdet med brandsikring af Fredens Ark har kunnet påbegyndes.

Herudover kan jeg også oplyse, at regeringen den 14. marts 1978 bl. a. nedsatte et kontaktudvalg til løsning af de daglige problemer i Christiania. Udvalget er sammensat af repræsentanter for forsvarsministeriet, socialministeriet og Christiania. Der har været afholdt en række møder i dette udvalg, og der har været et fornuftigt samarbejde om løsningen af en række større og mindre problemer.

Endvidere nedsattes samtidig et planlægningsudvalg med repræsentanter for en række relevante ministerier og Københavns kommune. Det er udvalgets opgave at udarbejde en samlet plan for Christiania-arealernes fremtidige anvendelse, det vil sige en plan for anvendelse af såvel voldanlæggene og de fredede bygninger som den bebyggelige del af området.

Under forespørgselsdebatten i folketinget den 8. februar var en af forslagsstillerne, hr. Jens Møller, på talerstolen som sit partis ordfører. Hr. Jens Møller sagde dengang – jeg henviser til folketingets forhandlinger for folketingsåret 1977–78, sp. 6065 –:

»Denne debat er efter vor opfattelse et skoleeksempel på proportionsforvrængning.